

Danmarks energipolitik er et bevis på, at målsætningen om god økonomi og beskæftigelse og godt miljø kan gå op i en højere enhed, selv om der naturligvis endnu står mange uløste problemer tilbage.

Socialdemokratiet ønsker af al kraft at sikre en både dynamisk og miljømæssigt forsvarlig energisektor, som er gearret til at møde fremtidens udfordringer.

Udviklingen i Norden og EU går i retning af et mere liberaliseret marked, og Socialdemokratiet er tilhænger af internationalt samarbejde på energiområdet.

Eksempelvis er der god fornuft i, at Danmark eksporterer el til Norge, når varme- og dermed elproduktionen er størst i Danmark, og det er helt fint, at det netop sker på det tidspunkt af året, hvor Norge på grund af tilfrosne søer og vandløb har problemer med at få tilstrækkeligt med vandkraft. Så kan vi til gengæld modtage vandkraftbaseret norsk elektricitet på andre tider af året, f.eks. om sommeren, når de norske elve kaster kaskader af vand ind i de kæmpestore turbiner. Det sker belejligt nok i de måneder, hvor Danmarks varmebehov er mindre, og hvor den varmebaserede elproduktion derfor drosles ned.

Socialdemokratiet er tilhænger af, at de nordiske lande søger et tættere samarbejde for at udnytte de energi- og miljømæssige fordele, jeg her har omtalt. Det er nemlig sådan, at hvis vi gør dét, får vi mindst mulig miljøbelastning på grundlag af energiforbruget.

Socialdemokratiet vil derfor i Nordisk Råds regi foreslå, at vi arbejder aktivt på en kortlægning af det nordiske energiområde med henblik på at udbygge samarbejdet.

Eludveksling mellem Danmark og udlandet varetages i dag af Elsam og Elkraft. Derved får alle forbrugere del i det økonomiske udbytte, men flere firmaer vil gerne selv købe el i Norge og Sverige i håb om at nedskære deres elregning. For at realisere disse ønsker skal aktørerne have adgang til det forbrugerejede eldistributionsnet, og derfor er det naturligt, at storkunderne ikke opnår fordele på de almindelige forbrugeres og miljøets bekostning.

Det er baggrunden for, at energi- og miljøministeren har fremsat lovforslag om, på hvilke vilkår markedsåbningen skal finde sted.

Socialdemokratiet anser det for vigtigt at fastholde et forbrugerejet dansk energisystem. Men indimellem lyder der beklagelser over, at der er for langt fra den enkelte forbruger til elselskab-

ets top. Derfor er det ikke utænkeligt, at et demokratisk serviceeftersyn vil være på sin plads, men det skal heller ikke glemmes, at der påhviler den enkelte forbruger en forpligtelse til at møde op til rette tid og op på rette sted for at påvirke systemet, hvis vedkommende er utilfreds.

Socialdemokratiet ønsker, at Danmark fortsætter en aktiv energipolitisk linje, hvor en bæredygtig udvikling er i højsædet. Vi har en stor forpligtelse til at yde vort bidrag til et formindsket brug af atmosfæren som losseplads for den fossile energifremstillings efterladenskaber. Vore energiplaner, »Energi 2000« og »Energi 21«, sætter mål og pejlemærker for den fremtidige indsats. Inden for de kommende 9 år skal vi nedbringe CO₂-udslippet med 20 pct. i forhold til 1988-udslippet. Det er et ufravigeligt mål.

For at nå de sidste 8 pct. CO₂-reduktion, som vi mangler i forhold til et passivt forløb, vil der blive bragt en række virkemidler i spil, bl.a. opbygning af en elspareordning, begrænsning af energi- og vandforbruget i bygninger – det var det lovforslag, der blev fremsat forleden – indførelse af en mærkningsordning og økonomiske incitamenter, som skal begunstige de mest effektive energiforbrugende produkter, oprettelse af energisparepuljer for kommuner og amter og fremsættelse af en række besparelsesforslag rettet mod den offentlige sektor, realisering af den danske målsætning om at stabilisere CO₂-udledninger på transportområdet, som jeg var inde på indledningsvis, og yderligere kraftvarmeudbygning baseret på naturgas samt udbygning med vedvarende energi.

Det er nødvendigt, at der på disse og andre områder træffes konkrete beslutninger. Så vil der blive mulighed for at realisere reduktionsmålet i år 2005 og samtidig slå ind på en bæredygtig udviklingslinje til gavn for de fremtidige målsætninger.

Der skal sættes langt mere på energibesparelser, energieffektivisering og vedvarende energi og naturgas. Ellers bliver det umuligt at sikre en bæredygtig energifremstilling på både kort og lang sigt.

Derfor er regeringens energihandlingsplan »Energi 21« et vigtigt redskab både i form af bindende reduktionsmål set i forhold til år 2005 og i erkendelse af, at Danmark sammen med de øvrige industrialiserede lande bliver nødt til at tage sig sammen og foretage en væsentlig